

GOED GEORGANISEERD LANDSCHAP STEUN-, HULP- EN MELDPUNTEN

Op **16 mei** vond de **informatiebijeenkomst** over het traject 'goed georganiseerd landschap steun-, hulp- en meldpunten' plaats. In deze bijeenkomst is teruggeblikt op het vraagstuk en de stappen die zijn gezet. In een webinar namen Lidewijde van Lier (Politie) en Judith van Schoonderwoerd-den Bezemer (OM) de deelnemers mee in de eerste resultaten van de Design Sprints. Lidewijde en Judith vertelden over de werkwijze en geleerde lessen van de operationele groep, waar zij samen met CSG, VT en SHN deel van uitmaken.

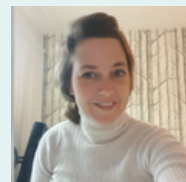
Het was een mooie bijeenkomst waar jullie goede (kritische) vragen hebben gesteld. Voor degenen die er helaas niet bij konden zijn, zetten we de belangrijkste punten op een rijtje.

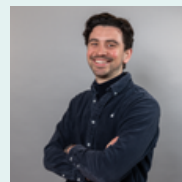
Nina van der Voort
Projectleider PwC

Noor Focken
Contact voor organisaties VWS

Meije Jeurens
Teamlid JenV

Floris Korten
Project-medewerker PwC

EVEN TERUGBLIKKEN...

Het traject volgt een besluitvormingscyclus waarbij betrokken ketenpartijen in korte, opeenvolgende stappen werken aan de ontwikkeling van een (integraal) landschap voor steun-, hulp- en meldpunten. Het doel is een landschap waarin hulp duidelijk en laagdrempelig is georganiseerd. Met andere woorden: een hulplandschap waarin er zo min mogelijk hiaten en overlap zijn en waar de samenwerking tussen de ketenpartijen is afgestemd op de behoeften van de melders.

HOE GAAT DIT IN ZIJN WERK...

De operationele groep geeft invulling aan 'speedboten' (concrete verbeterstappen: Design Sprints). Deze sprints worden voorgelegd aan de bestuurlijke groep voor besluitvorming. Tot nu toe hebben de speedboten zich gericht op de volgende vragen: "Voor wie is een gezamenlijk entree?", "Welke taken, rollen en welk profiel heeft een casusregisseur?" en "Welke hulproutes kunnen worden geïdentificeerd en welke kenmerken bepalen in welke route casuïstiek terechtkomt?"

Alle stappen in het traject tot nu toe vind je in de illustratie bovenaan deze pagina.

Besluitvormingscyclus met sprints en bestuurlijk overleggen werkt goed, mits iedereen op alle niveaus **goed geïnformeerd** en aangehaakt blijft

Gedeeld eigenaarschap en inspanningen binnen de samenwerking én binnen de eigen organisatie voorwaarde voor succes

Onderling vertrouwen in de samenwerking zorgt voor het verenigen van verschillende perspectieven en het kunnen zetten van **vervolgstappen**

Heldere doelen voorkomen het verzanden in zijpaden - het draait om het verbeteren van de ervaring van melders en de systemen om die melders heen

INZICHTEN EN GELEERDE LESSEN

De kracht van het traject ligt in de focus op multidisciplinaire samenwerking en het gezamenlijk bespreken en toetsen van casussen. Tijdens deze besprekingen is duidelijk geworden dat de melder en diens systeem altijd centraal moeten staan. Het belangrijkste inzicht dat we hebben opgedaan is dat we 'over onze eigen schaduw heen moeten stappen'. Dit betekent dat we onze organisatiebelangen opzij moeten zetten om tot de best mogelijke oplossingen te komen voor de melders van seksueel misbruik en geweld.

Verder zijn we ook een aantal lessen tegengekomen, die we meenemen naar het vervolg.

INKIJKJE IN DE WERKWIJZE

Judith (boven) en Lidewijde (onder) namen ons mee in de werkwijze van de operationele groep. Het samenbrengen van de bestuurlijke en operationele groep, het blijven bespreken van verschillende casussen en de focus op multidisciplinaire samenwerking staan voorop. Door hierop in te zetten, komen zij samen met de operationele groep tot de best mogelijke oplossingen en vervolgstappen. Hoewel een casus op het eerste gezicht enkelvoudig lijkt, bekijkt elke organisatie het toch weer op een andere manier en zijn er altijd blinde vlekken. De belangrijkste boodschap vanuit Judith en Lidewijde is dan ook: *“We moeten altijd samenwerken om te kunnen bepalen wie en welke hulp het beste is voor de melder en diens systeem.”*

GESPREKSPUNTEN

Oog hebben voor bestaande randvoorwaarden. Het traject geeft antwoord op verschillende inhoudelijke samenwerkingsvragen. Hierin hebben wij oog voor de bestaande randvoorwaarden (denk aan: taken, bevoegdheden en rollen, financiering en de verschillende gremia in regionale structuren). Deze randvoorwaarden zijn ondersteunend aan de inhoud, die we met elkaar aan het uitvinden zijn.

‘Over de eigen schaduw heen stappen’. Het uitgangspunt in het traject is de focus op de melder en diens systeem. Betrokken organisaties moeten willen samenwerken en hun organisatiebelangen aan de kant kunnen schuiven. Op die manier komen we tot de best mogelijke oplossingen en vervolgstappen.

Eenduidig beleid voor verschillende casuïstiek. In het traject wordt niet gewerkt met typologieën. Centraal staat dat beleid zich focust op multidisciplinaire samenwerking aan de voorkant. Vanuit deze samenwerking wordt bepaald welke hulp voor welke casus op dat moment nodig is.

De samenhang met andere trajecten. Er is sprake van samenhang met andere trajecten (zoals ‘Toekomstscenario’). Wij zijn ons hiervan bewust en zorgen dat we elkaar blijven opzoeken. We maken afspraken en kijken hoe we elkaar verder kunnen helpen.

Wie wordt de casusregisseur? Een belangrijke vraag, maar ook één die niet *nu* beantwoord kan worden. Eerst bepalen we wat een melder nodig heeft en wat dit betekent voor de hulpverlening. Wanneer dit duidelijk is, bepalen we wie deze rol gaat vervullen. Waarin de besluitvorming uiteindelijk bij de bestuurlijke groep ligt.

Vragen of opmerkingen?

Of wil je dit bericht rechtstreeks ontvangen?

Neem contact op met Noor Focken via:

✉ N.Focken@minvws.nl

De volgende informatiebijeenkomst vindt plaats op **26 september van 10:00-11:00**.

Een link naar de meeting: [Click here to join the meeting](#).